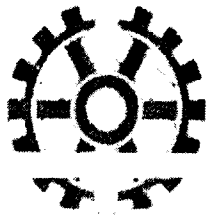

سورة الاحقاف

٤٢٥٧٢

۱۳۸۱ / ۹ / ۲۰

دانشگاه تهران

دانشکده فنی

گروه مهندسی برق و کامپیوتر

تأیید شده است
تاریخ: ۱۳۸۱/۹/۲۰

روشهای دیکدینگ برای کدهای
(Space-Time) فضا- زمان
برای کاربرد در آنتنهای چندگانه

نگارش:

لطف الله بیگی هرچگانی

استاد راهنما:

دکتر سید حمیدرضا جمالی

امضاء

پایان نامه جهت دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته مهندسی برق گرایش مخابرات

تابستان ۱۳۸۱

دانشگاه تهران

دانشکده فنی

گروه مهندسی برق و کامپیوتر

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته

مخابرات

عنوان:

روشهای دیکدینگ برای کدهای (Space-Time)

فضا- زمان برای کاربرد در آنتنهای چندگانه

نگارش:

لطف الله بیگی هرچگانی

از این پایان نامه در تاریخ ۱۳۸۱/۶/۲۴ در مقابل هیأت داوران دفاع به عمل آمد

و مورد تصویب قرار گرفت

سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده فنی	دکتر محمد علی بنی هاشمی
مدیر گروه آموزشی	دکتر محمود کمره ای
سرپرست تحصیلات تکمیلی گروه	دکتر جواد فیض
استاد راهنما	دکتر حمیدرضا جمالی
عضو هیأت داوران	دکتر سعید نادری اصفهانی
عضو هیأت داوران	دکتر معصومه نصیری کناری
عضو هیأت داوران	دکتر محسن شیوا

تقدیم به

همه کسانی که دوستشان دارم

چکیده:

ظرفیت زیادی که در سیستمهای مخابراتی با استفاده از آنتنهای چند گانه قابل دستیابی می باشد، جذابیت خاصی را نسبت به این شاخه و طراحی کدهای فضا- زمان که در این محیط ها استفاده می شوند فراهم کرده است. مساله پیچیدگی دیکدینگ از موانع موجود در این شاخه (در کدهای غیر متعامد) می باشد. در این پایان نامه روشهای آشکار سازی در کدهای فضا- زمان با تقسیم بندی بر اساس شناخته بودن یا نبودن کانال و همینطور بهینه یا زیر بهینه بودن الگوریتم ها مورد بررسی قرار می گیرد و با طرز نگاه متفاوت این موضوع به مساله ریاضی تحت عنوان "جستجو برای یافتن نزدیکترین نقطه در فضای یک لیس به یک نقطه دلخواه" تبدیل می شود. با توجه به این که در ادبیات لیس جمع بندی خاصی در این باب صورت نگرفته است، ابتدا با بررسی مفصل الگوریتمهای مختلف مطرح شده در این زمینه، الگوریتم تغییر یافته بهست توسط اشنور و اوختر برای کاربرد مورد نظر انتخاب می شود. این الگوریتم (CPS) دارای پیچیدگی کمتری از الگوریتمهای پیشنهاد شده قبلی نظیر دیکدینگ کروی که بر اساس الگوریتم فینک و بهست استوار است، بوده و همینطور ساختار مناسبتری برای پیاده سازی عملی دارا می باشد زیرا که تعیین محدوده شعاع جستجو در این الگوریتم به صورت دینامیکی در طی اجرای الگوریتم صورت می پذیرد. در حالت کدهای متعامد نیز با بهره گیری از ساختار لیس این کدها، دیکدینگ با پیچیدگی ناچیز ارائه شده است که عملکرد آشکار ساز ML را دارد. در مورد کانالهای ناشناخته نیز الگوریتم دیکدینگ لیس سریع مورد بررسی قرار گرفته که دارای عملکرد نزدیک ML می باشد و با استفاده از الگوریتم CPS می تواند عملکرد بهینه، با افزایش پیچیدگی دیکدر، داشته باشد.

با توجه به اینکه الگوریتمهای مذکور قابل پیاده سازی به صورت بلادرنگ با استفاده از پروسورهای DSP یا FPGA می باشند پیاده سازی عملی این الگوریتمها جهت آشکار سازی در آنتنهای چند گانه ممکن خواهد بود.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	فصل ۱
	مقدمه
۹	فصل ۲
	معرفی کدهای فضا- زمان
	۱-۲: مقدمه
	۲-۲: کدهای فضا زمان
	۱-۲-۲: کد متعامد المونی
	۲-۲-۲: طرح BLAST
	۳-۲-۲: کدهای متعامد بلوکی
	۳-۲: مدل LD کدهای فضا زمان
۱۷	فصل ۳
	مروری بر لیتیس
	۱-۳: تعاریف
	تعریف ۱-۳
	تعریف ۲-۳
	تعریف ۳-۳
	تعریف ۴-۳
	تعریف ۵-۳
	تعریف ۶-۳

-تعریف ۳-۷
-۳-۲: الگوریتمهای کاهش پایه
-۳-۲-۱) الگوریتم کاهش پایه KZ
-۳-۲-۲) الگوریتم کاهش پایه LLL
-۳-۳: یافتن کوتاهترین بردار غیر صفر در یک لیس
-۳-۴: مرور مفهومی الگوریتمهای مربوط به یافتن نزدیکترین نقطه در یک لیس نسبت به یک نقطه دلخواه

فصل ۴ ۲۸

دیکدینگ کدهای فضا- زمان برای کانال شناخته شده

-۴-۱: دیکدینگهای با عملکرد بهینه
-۴-۲: دیکدینگ کروی
-۴-۲-۱: انجام دیکدینگ کدهای فضا- زمان بلوکی توسط دیکدینگ کروی
-۴-۲-۲: ملاحظات عملی
-۴-۲-۳: انتخاب اولیه شعاع جستجو
-۴-۳: الگوریتم تعمیم یافته دیکدینگ کروی
-۴-۳-۱: الگوریتم دیکدینگ کروی تعمیم یافته نوع اول
-۴-۳-۲: الگوریتم دیکدینگ تعمیم یافته نوع دوم
-۴-۳-۳: بررسی پیچیدگی الگوریتم دیکدینگ کروی تعمیم یافته نوع دوم
-۴-۴: نتایج شبیه سازی دیکدینگ کروی
-۴-۵: طرح ساده برای دیکدینگ کروی
-۴-۵-۱: الگوریتم ساده برای دیکدینگ کروی
-۴-۵-۲: آنالیز دیکدینگ
-۴-۵-۳: بررسی پیچیدگی
-۴-۶: الگوریتم دیکدینگ بر اساس یافتن نزدیکترین نقطه در لیس
-۴-۷: ملاحظات عملی الگوریتم CPS
-۴-۷: بهینه سازی الگوریتم CPS (برای حالت خاص)
-۴-۸: دیکدینگهای با عملکرد زیر بهینه
-۴-۸-۱: طرح دیکدینگ کدهای V-BLAST
-۴-۸-۲: الگوریتم آشکار سازی
-۴-۸-۳: تعیین ماتریس a بهینه (a_{opt})
-۴-۸-۴: نتایج آزمایشگاهی

فصل ۵ ۵۴

بررسی پیچیدگی الگوریتم های دیکدینگ بهینه

- ۱-۵: مقدمه
- ۲-۵: بررسی پیچیدگی الگوریتم دیکدینگ کروی
- ۱-۲-۵: پیچیدگی الگوریتم فینک و بهست:
- ۲-۲-۵: پیچیدگی الگوریتم دیکدینگ کروی
- ۳-۵: بررسی پیچیدگی الگوریتم CPS
- ۱-۳-۵: مقایسه با روش کانان:
- ۲-۳-۵: مقایسه الگوریتم CPS با دیکدینگ کروی (روش بهینه یافته بهست توسط ویترو-بو تروس)

فصل ۶ ۶۴

دیکدینگ کدهای فضا- زمان برای کانال ناشناخته

- ۱-۶: مقدمه
- ۲-۶: مدولاسیون فضا- زمان یکتا
- ۳-۶: دیکدینگ سریع لتیسی
- ۱-۳-۶: مدولاسیون تفاضلی در حالت استفاده از یک آنتن
- ۲-۳-۶: مدولاسیون تفاضلی برای آنتن های چند گانه
- ۳-۳-۶: یافتن نزدیکترین نقطه در لتیس
- ۴-۶: نتایج شبیه سازی

فصل ۷ ۷۸

دیکدینگ کدهای فضا زمان متعامد

- ۱-۷: مقدمه
- ۲-۷: دیکدینگ کدهای فضا- زمان متعامد
- ۳-۷: آنالیز دیکدینگ و بررسی عملکرد آن
- ۳-۷: نتایج شبیه سازی

فصل ۸ ۸۶

کدهای فضا- زمان طراحی شده با ساختار ترلیسی و بررسی

دیگدینگ آنها.....

- ۱-۸: مقدمه
- ۲-۸: دیگدینگ کدهای فضا-زمان طراحی شده با ساختار ترلیسی
- ۳-۸: کدهای آزمند - باهوش و دیگدینگ آنها
- ۴-۸: کدهای ترکیبی طرح ساده دایورسیتی و ترلیسی
- ۱-۴-۸: پردازش خطی در طرح ساده دایورسیتی
- ۲-۴-۸: طرح تصمیم گیری آشکار ساز با حداکثر تشابه
- ۳-۴-۸: مدل سیستم برای ترکیب طرح ساده دایورسیتی با مدولاسیون کد شده ترلیسی
- ۴-۴-۸: بررسی عملکرد در کانال با فیدینگ آهسته

فصل ۹ ۹۵

نتیجه گیری و پیشنهادات

- ۱-۹: نتیجه گیری
- (۱) الگوریتمهای بهینه
- (۲) الگوریتمهای دیگدینگ کدهای متعامد
- (۳) الگوریتمهای زیر بهینه
- ۲-۹: پیشنهادات

پیوست ۹۹

مراجع ۱۰۲

وزارت اطلاعات ایران
مجموعه اسناد آرکائیو

فصل ۱

مقدمه

امکان ارسال داده با نرخ بیت بسیار بالا در مخابرات بی سیم جهت تحقق ارسال سیگنالهای ویدئو و غیره از اهداف اصلی مخابرات آینده می باشد. بدین منظور افزایش عرض باند کانال راه حل ساده، ولی با هزینه بالایی است. راه حل اقتصادی دیگر، بهره بردن از دایورسیتی انتشار می باشد که از طریق استفاده از آنتن های چند گانه در فرستنده و گیرنده بدست می آید.

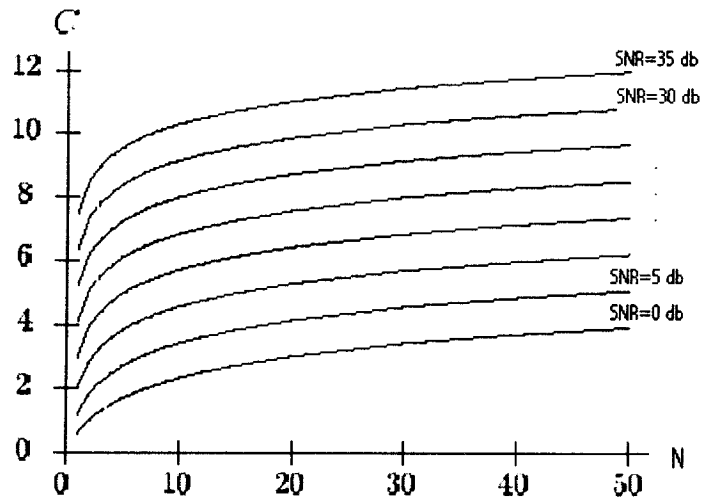
نشان داده شده است [۱] [۲] که در محیطهای فیدینگ تخت با توزیع رایلی، کانالی متشکل از آنتن های چند گانه از لحاظ تنوری دارای ظرفیتی می باشد که به صورت خطی با تعداد آنتن موجود در فرستنده یا گیرنده، هر کدام که کمتر باشد، افزایش می یابد. البته این افزایش ظرفیت با این فرض است که ضرایب انتشار کانال برای تمام جفت آنتنهای فرستنده و گیرنده، مستقل بوده و برای گیرنده (نه فرستنده) شناخته شده باشند. این استقلال ضرایب، دایورسیتی بوجود می آورد. برای رسیدن به این استقلال جدا کردن آنتنهای فرستنده و گیرنده از همدیگر به اندازه فاصله فیزیکی تا چند برابر طول موج کاری لازم است. با اعمال این فاصله در بین آنتنها، روشهای آرایه های وقفی^۱ و شکل دهی پترن آنتن^۲ و جهت دهی آنتنی قابل استفاده نخواهند بود.

اگر زمان بین تغییر ضرایب کانال به اندازه کافی بزرگ باشد، فرستنده می تواند با ارسال رشته آموزشی، امکان تخمین ضرایب کانال را برای گیرنده فراهم کند و با فراهم شدن شرایط ذکر شده نتایج ارائه شده در [۱] و [۲] قابل قبول خواهند بود. اما در یک گیرنده سیار، به هر حال زمان بین تغییر ضرایب کانال ممکن است به حدی کوچک باشد که اجازه تخمین ضرایب کانال را به گیرنده ندهد. به عنوان مثال گیرنده ای با سرعت ۶۰ مایل در ساعت و در فرکانس کار ۱/۹ گیگا نماد بر ثانیه بازه زمانی تغییرات ضرایب کانال در حدود سه میلی ثانیه را احساس می کند که برای نرخ نماد ۳۰ کیلونماد بر ثانیه، توانایی ارسال ۱۰۰ نماد در هر پرپود تغییرات ضرایب کانال را خواهد داشت و بدین ترتیب امکان ارسال رشته آموزشی وجود ندارد. در این حالت اثبات می شود که افزایش تعداد آنتنهای فرستنده از بازه همدوسی ضرایب کانال، هیچ بهبودی در ظرفیت کانال ایجاد نمی کند [۳]. به عبارت دیگر اگر فرض کنیم تعداد آنتنهای فرستنده M و تعداد آنتنهای گیرنده N و بازه همدوسی کانال T برابر زمان یک نماد باشد، ظرفیت برای $M > T$ معادل ظرفیت در حالت $M = T$ خواهد بود. همینطور نشان داده می شود که در حالت کانال ناشناخته، ظرفیت کانال برای تعداد ثابت آنتنهای فرستنده و گیرنده با افزایش T به ظرفیت کانال شناخته شده نزدیک می شود [۳]. به طور خلاصه تأثیر تعداد آنتنهای گیرنده N و فرستنده M در ظرفیت یک کانال مخابراتی (در حالت داشتن اطلاعات کامل کانال) به صورت زیر قابل بیان است:

۱- Adaptive Array Concepts

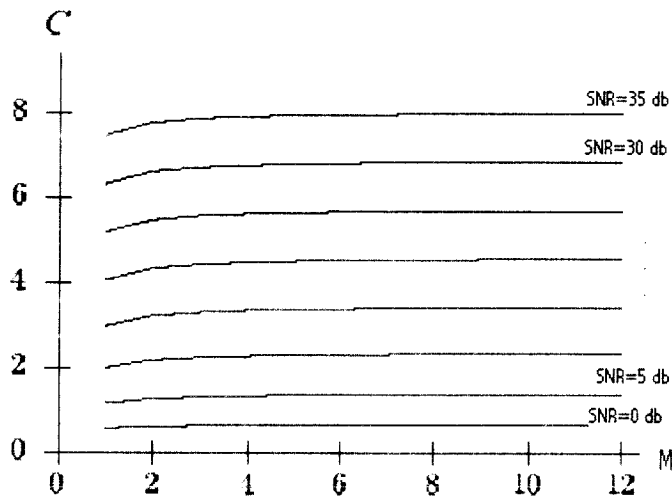
۲- Beamforming Pattern

الف) در صورت ثابت بودن آنتنهای فرستنده به عنوان مثال $M=1$ و مقادیر مختلف سیگنال به نویز SNR ظرفیت C طبق شکل (۱-۱) با تعداد آنتنهای گیرنده N رابطه دارد [۳].

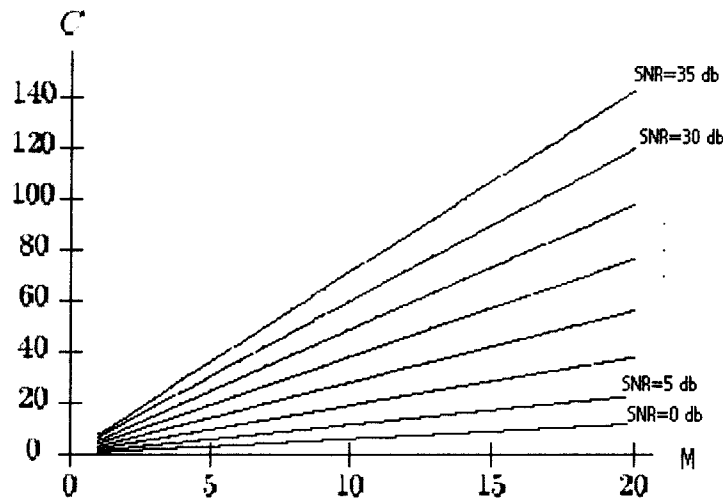
شکل (۱-۱) ظرفیت بر حسب تعداد آنتن های گیرنده با فرض $M=1$ برای سیگنال به نویزهای مختلف [۳]

ب) اگر تعداد آنتنهای گیرنده ثابت باشند به عنوان مثال $N=1$ ، ظرفیت C به صورت نمودار شکل (۲-۱) با تعداد آنتنهای فرستنده M برای SNR های مختلف رابطه دارد.

شکل (۲-۱) ظرفیت بر حسب تعداد آنتنهای فرستنده با فرض $N=1$ برای سیگنال به نویزهای مختلف [۳]

ج) اگر تعداد آنتنهای گیرنده و فرستنده را یکسان فرض کنیم یعنی $M=N$ ، در این صورت به ازای SNR های مختلف ظرفیت C با تعداد آنتنهای M طبق نمودار شکل (۳-۱) رابطه دارد. بعد از تبیین اهمیت استفاده از آنتنهای چندگانه در دستیابی به ارسال داده با نرخ بالا و به عبارتی دستیابی به ظرفیت

شکل (۳-۱) ظرفیت بر حسب تعداد آنتن های گیرنده با فرض $N=M$ برای سیگنال به نویزهای مختلف [۳]

بیشتر در یک کانال مخابراتی، به بحث اصلی یعنی انجام دیکدینگ و یا به عبارتی انجام آشکارسازی در این سیستم ها می پردازیم. به این منظور الگوریتم های موجود را با توجه طرحهای مختلف بیان می کنیم. 1 BLAST یک طرح عملی برای ارسال اطلاعات کد نشده در یک کانال فیدینگ با استفاده از آنتن های چندگانه در فرستنده و گیرنده می باشد که در سال ۱۹۹۷ توسط فوشینی و دیگران [۴] [۵] مطرح شد. در این شیوه به جای انجام عمل دیکدینگ برای تمام آنتن های فرستنده به طور همزمان، ابتدا قویترین سیگنال آشکار می شود و پس از خنثی کردن اثر این سیگنال از تمام سیگنالهای دریافتی درگیرنده های مختلف، رویه ذکر شده برای باقی مانده سیگنالها تکرار می شود. این شیوه، آشکارسازی با روش صفرسازی و خنثی کردن^۱ نامیده می شود. با این شیوه بازدهی طیفی (۲۰-۴۰) بیت در هر نماد در هر هرتز قابل دستیابی می باشد. یکی از مسائل بفرنج در این الگوریتم مرحله صفرسازی و خنثی کردن می باشد که از پیچیدگی محاسباتی بالایی برخوردار می باشد. برای حل این مشکل، الگوریتمهای [۶] [۷] که پیچیدگی محاسباتی BLAST را با ضرب $0.7M$ کاهش می دهند پیشنهاد شده است که علاوه بر آن

۱-Bell Lab Layered Space Time

۲-Nulling And Cancelling

پایداری عددی این الگوریتم ها نیز به علت استفاده نکردن از عمل تقسیم و استفاده از تبدیلات متعامد بهبود یافته است.

استفاده از آنتن های چندگانه، ابداع کدهای فضا-زمان را توسط دکتر تاریخ [۸] در برداشت. این کدها برای اولین بار براساس ساختار ترلیسی چندبعدی طراحی شدند و الگوریتم ویتربی برای دیکدینگ این کدها استفاده شد. بعد از ارائه کدهای فضا-زمان ترلیسی، دسته دیگری از این کدها طراحی شده به صورت بلوکی متعامد معرفی شدند [۹][۱۰][۱۱]، که دارای گیرنده بسیار ساده می باشند. در این کدها با بهره بردن از ساختار تعامدی، آشکارسازی با عملکرد حداکثر تشابه^۱ با استفاده از پردازشهای خطی در گیرنده صورت می گیرد و به طور خلاصه استحصال حداکثر دایورسیتی با مد نظر داشتن سادگی گیرنده معیار طراحی در این کدها می باشد.

الگوریتم BLAST [۴][۵] در قیاس با روش آشکارسازی با حداکثر تشابه از پیچیدگی محاسباتی بسیار کمتری برخوردار است که این مزیت امکان پیاده سازی عملی آنرا فراهم می کند. اما این مزیت درازای از دست دادن عملکرد آشکارساز بدست می آید. به این ترتیب الگوریتم BLAST جزء دسته الگوریتم های زیر بهینه از لحاظ عملکرد محسوب می شود. برای جبران این مشکل، با بهره جستن از ساختار لتیسی کدهای BLAST و به طور کلی کدهای فضا-زمان بلوکی، دیکدینگ کروی [۱۲][۱۳] برای دیکدینگ با عملکرد آشکارساز حداکثر تشابه ارائه شد. در این روش بدون از دست دادن عملکرد آشکارساز با حداکثر تشابه، الگوریتمی با پیچیدگی به مراتب کمتر از آن برای دیکدینگ کدهای فضا-زمان بدست آمد. این الگوریتم با محدود کردن دامنه جستجو آشکارساز حداکثر تشابه به یک کره که بردار سیگنال دریافتی در مرکز آن واقع است از پیچیدگی زیاد آشکارساز حداکثر تشابه می کاهد.

آخرین طرح ارائه شده برای کدهای فضا-زمان بلوکی، کدهایی با پراکندگی خطی^۲ [۱۴] می باشند. معیار طراحی در این کدها حداکثر کردن ظرفیت قابل دستیابی و به عبارتی بهینه کردن معیارهای تنوری اطلاعات می باشد. این کدها، کدهای BLAST و کدهای متعامد بلوکی را نیز به عنوان حالت خاص شامل می شوند. برای انجام دیکدینگ این کدها از روشهای ذکر شده قبلی نظیر دیکدینگ BLAST و یا دیکدینگ کروی می توان استفاده کرد.

همانطور که قبلاً هم ذکر شد، حتی با نداشتن اطلاعات کانال توسط گیرنده، امکان افزایش ظرفیت، با طراحی کدهای فضا-زمان مناسب وجود دارد [۳]. برای سیگنال به نویزهای بالا به صورت شهودی نشان داده می شود [۱۵] که ظرفیت یک کانال (بدون داشتن اطلاعات کامل آن) توسط کلاس جدیدی

۱- Maximum Likelihood

۲- Linear Dispersion

از سیگنالها که سیگنالهای فضا-زمان یکتا^۱ نامیده می‌شوند، قابل دستیابی می‌باشد. به طور کلی شیوه مناسب مدولاسیون مورد استفاده در این کانالها همانند سیستم های تک آنتنه، بکارگیری مدولاسیونهای تفاضلی می‌باشد با این تفاوت که در کدهای فضا-زمان از سیگنالهای فضا-زمان یکتا به همراه مدولاسیون تفاضلی برای بهبود سیستم استفاده می‌شود [۱۶].

تاکنون دو روش برای آشکار سازی کدهای فضا-زمان یاد شده ارائه شده است. در روش اول [۱۷] که برای حالت دو آنتنه و مدولاسیون با فضای سیگنال PSK طراحی شده است، با بهره‌گیری از ساختار متعامد این کدها، دیکدینگ با پیچیدگی کم و با دایورسیتی کامل فضایی بدست آمده است. در روش دوم [۱۸] الگوریتم سریعی برای کدهای تفاضلی طراحی شده به صورت قطری ارائه شده که در این روش مسأله دیکدینگ کدهای فضا-زمان به مسأله مشهور ریاضی که یافتن نزدیکترین نقطه در فضای یک لیس به یک نقطه دلخواه می‌باشد، تبدیل می‌شود. برای حل این مسأله نیز از روش کاهش پایه^۲ بر پایه الگوریتم LLL [۱۹][۲۰][۲۱] استفاده شده است. این روش دیکدینگ دارای پیچیدگی متناسب بصورت چند جمله‌ای با تعداد آنتنها (مستقل از نرخ ارسال) می‌باشد.

در اینجا علاوه بر روشهای ذکر شده قبلی در تاریخچه دیکدینگ کدهای فضا-زمان به بیان الگوریتم‌های جدید پیشنهاد شده در این پایان‌نامه می‌پردازیم. الگوریتم دیکدینگ کروی که دارای ساختار ساده‌تری نسبت به طرح ارائه شده در [۱۲][۱۳] می‌باشد برای دیکدینگ کدهای فضا-زمان با پراکندگی خطی مطرح شده است که بر اساس ساختار لئوسی این کدها استوار است. نتایج این کار در مقاله زیر ارائه شده است.

"A New Sphere Decoding for space-time block codes", L. Beygi, A.R. Ghaderipoor, K. Dolatyar and S.H. Jamali, Accepted in SF section of ICASSP2002

در طرح دوم دیکدر لئوسی با پیچیدگی بسیار پائین برای کدهای فضا-زمان متعامد ارائه شده است. این الگوریتم فرمول بندی بسیار ساده‌ای برای انجام دیکدینگ این کدها پیشنهاد می‌کند، که علیرغم کاهش پیچیدگی از لحاظ عملکرد نیز همانند آشکار ساز حداکثر تشابه عمل می‌کند. این طرح نیز تحت عنوان مقاله زیر مطرح شده است.

"Simplified lattice decoding for orthogonal space time codes" L. Beygi, A.R. Ghaderipoor, K. Dolatyar and S.H. Jamali, Accepted in International conference on signal processing 2002, Beijing

در طرح نهایی ابتدا با تبدیل دیکدینگ کدهای فضا-زمان بلوکی به مسئله یافتن نزدیکترین نقطه در فضای لئوسی و با بهره‌گیری از بهینه‌ترین الگوریتم ارائه شده برای حل این مسئله تاکنون، یک روش کلی

۱- Unitary Space-Time

۲- Base Reduction